אמונה בחיי היום יום

חסימה בחיים: מה סוגר את הדרך ומה פותח אותה

כשכל דלת נסגרת: מה לימדו חז״ל על שורש החסימה, על עין הרע ועל כישופים, ומה פותח את הדרך מחדש.

כשהכול תקוע

יש תקופות שבהן נדמה שהחיים נעצרו. הצעת עבודה נופלת ברגע האחרון, שידוך שנראה טוב לא מתקדם, בבית יש מתח שלא היה קודם, והלב כבד בלי סיבה ברורה. אדם עושה כל מה שצריך, ושום דבר לא זז. מי שעובר תקופה כזאת אומר ״יש עליי חסימה״, ולא פעם חושש שעשו לו עין הרע או כישוף.

התחושה הזאת אמיתית וראויה ליחס רציני. לפני שמחפשים מי אשם, כדאי להכיר את מה שלימדו חז״ל על שורש החסימה ועל מה שפותח אותה.

הכול בידי שמיים

היסוד הראשון הוא שדבר אינו קורה בעולם מעצמו. כך אמרו בגמרא:

> ״אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֶלָּא אִם כֵּן מַכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה״
>
> חולין ז׳ ע״ב

אם מכה קטנה באצבע נגזרת מלמעלה, קל וחומר עיכוב בפרנסה, בזיווג או בבריאות. החסימה אינה מקרה, וגם אינה סוף פסוק. מי שגזר אותה יכול לפתוח אותה, ואליו פונים.

גם כישוף אינו חזק מבורא עולם

רבים חוששים שמישהו עשה להם כישוף, והפחד עצמו כבר מחליש ומעכב. באותו מקום בגמרא דרש רבי חנינא את הפסוק "אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ":

> "אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ", אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: וַאֲפִילּוּ כְּשָׁפִים
>
> חולין ז׳ ע״ב

הגמרא מספרת שם על אישה שניסתה לקחת עפר מתחת לרגליו של רבי חנינא כדי לכשף אותו. אמר לה: קחי, לא תצליחי, כי "אין עוד מלבדו" כתוב. הגמרא מקשה שהרי אמר רבי יוחנן שהכשפים נקראו כך "שֶׁמַּכְחִישִׁין פָּמַלְיָא שֶׁל מַעְלָה", ומתרצת שרבי חנינא שונה, "דִּנְפִישָׁא זְכוּתֵיהּ", זכויותיו מרובות.

מכאן שני דברים. לכישוף יש כוח, ולכן חז״ל לא זלזלו בו. ומנגד, הכוח הזה מוגבל, ומי שמרבה זכויות ונשען על בורא עולם מוגן מפניו. לכן העצה היא להתחזק באמונה, להוסיף מצוות ותפילה, ולברר את הדברים אצל תלמיד חכם, במקום לחיות בפחד. כשיש צורך, הרב עוסק בהסרת כישופים בתפילה ובשמות הקודש.

עין הרע

גם עין הרע היא דבר שחז״ל התייחסו אליו ברצינות. על הפסוק "וְהֵסִיר ה׳ מִמְּךָ כָּל חֹלִי" אמר רב שזו העין (בבא מציעא ק״ז ע״ב). השמירה מעין הרע עוברת דרך צניעות בהצלחות, עין טובה כלפי הזולת ושמחה בחלקו של אחר. מי שמרגיש שעין הרע פוגעת בו יכול לקרוא על הסרת עין הרע בעופרת, וגם במאמר עין הרע: בין זהירות מעשית לפחד מיותר.

חסימה כקריאה לבדוק את הדרך

לא כל חסימה באה מבחוץ. לפעמים היא באה לעורר את האדם, כמו שאמרו בגמרא:

”אִם רוֹאֶה אָדָם שֶׁיִּסּוּרִין בָּאִין עָלָיו, יְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו, שֶׁנֶּאֱמַר: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה עַד ה׳״

ברכות ה׳ ע״א

פשפוש במעשים נעשה בנחת ובכנות, בלי להאשים את עצמנו. בודקים איך מדברים בבית ואיך נוהגים בעסק, אם יש מי שנפגע מאיתנו ולא ביקשנו ממנו סליחה, ואם התפילה עדיין חיה. לא פעם, תיקון קטן אחד משחרר דבר שהיה תקוע זמן רב.

מה פותח את הדלת

הדלת הראשונה היא התפילה, ובמיוחד תפילה שיוצאת מהלב עם דמעה:

”וְאַף עַל פִּי שֶׁשְּׁעָרֵי תְּפִילָה נְעוּלִים, שַׁעֲרֵי דְּמָעָה לֹא נְעוּלִים״

ברכות ל״ב ע״ב

גם כשנדמה שכל השערים סגורים, שער הדמעה פתוח תמיד. ומהאדם נדרשת רק התחלה קטנה, כמו שאמרו במדרש:

”פִּתְחוּ לִי פֶּתַח אֶחָד שֶׁל תְּשׁוּבָה כְּחַדָּה שֶׁל מַחַט, וַאֲנִי פּוֹתֵחַ לָכֶם פְּתָחִים שֶׁיְּהֵיוּ עֲגָלוֹת וְקִרוֹנִיּוֹת נִכְנָסוֹת בּוֹ״

שיר השירים רבה ה׳, ב׳

אין צורך לשנות את כל החיים ביום אחד. די בפתח קטן: תפילה קצרה בכל בוקר במילים שלך, פרק תהילים, צדקה בלב טוב או הקפדה חדשה אחת. את השאר מרחיבים מן השמיים.

ולצד התפילה, הביטחון. דוד המלך אמר ״הַשְׁלֵךְ עַל ה׳ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ״ (תהלים נ״ה, כ״ג). מי שמשליך את הדאגה על בורא עולם מוריד מעליו משא כבד, ולפעמים זה עצמו מה שחסם.

ברכה מפי חכם

חז״ל לימדו שבשעת צרה הולכים אל תלמיד חכם:

> ״כֹּל שֶׁיֵּשׁ לוֹ חוֹלֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, יֵלֵךְ אֵצֶל חָכָם וְיבַקֵּשׁ עָלָיו רַחֲמִים״
>
> בבא בתרא קט״ז ע״א

גם חסימה בחיים היא מעין חולי, ומי שנמצא בה אינו צריך לשאת אותה לבד. בקבלת הקהל הרב מקשיב, מברר את שורש הדברים, מברך ומתפלל, ונותן עצה מעשית להמשך הדרך. כשהבירור מראה שיש צורך, הרב עוסק גם בהוצאת עין הרע ובהסרת כישופים.

הישועה בידי שמיים, ואין אדם שיכול להבטיח אותה. מי שמבטיח תוצאה ודאית תמורת סכומים גדולים, או מפחיד את הפונה, אינו הולך בדרך התורה. ההכוונה הרוחנית גם אינה באה במקום ייעוץ רפואי, נפשי או מקצועי, וכשצריך פונים גם אליו.

לפרטים על קבלת קהל אצל הרב באור יהודה ועל פתיחת מזל חסום.

המימד הנוסף · הרב יוסף ביטון שליט״א

ravbiton.com · 050-590-1349 · לפניה מכובדת ולשותפות בהפצת תורת הקבלה